

sige, at det ærede Medlem her har omgaaedes letsindig med Tallene, tværtimod, jeg tror, at han har meget paalidelige Oplysninger, men det er jo for det første noget vanskelig virkelig at konstatere en saadan Reforms Betydning for den enkelte Kommune, saaledes at det passer overalt, og dernæst gaar han ud fra den Forudsætning, at det Beløb, som i Lovforslaget er forudsat at skulle indkomme i Kommunernes Kasser, virkelig vil blive til Lettelse af Skatteprocenten. Rigtigheden deraf tilod jeg mig under de forrige Loves Behandling at betvivle; jeg tror tværtimod, at denne Overføring, der skal bringe Beløbet tilbage til Kommunekassen, vil kun bidrage til, at der kommer nogle Penge i Kassen til Fremme af de mange sociale Øjemed, som der mere og mere kommer Krav om, saaledes at Skatteprocenten ikke bliver en Smule mindre, medens vi faa den ny Skat, Formue- og Indkomstskatten. Det vil derimod undgaas ved Regeringsforslaget, der absolut stryger alle disse Skatter, saa at det i Virkeligheden kommer den enkelte til gode. Jeg kan derfor ikke se anderledes paa Sagen, end at ogsaa paa dette Punkt maa jeg foretrække, at Regeringsforslagene blive lagte til Grund for Behandlingen, ihvorvel jeg indrømmer, at der ogsaa i Skattekommissionens Forslag er Ting, som jeg sympatiserer med. Jeg vil f. Eks. nævne den moderat stigende Skala. Jeg erkender, at jeg er en Ven og Tilhænger deraf, som jeg har gjort det tidligere ved denne Sags Behandling. Derimod er der andre Ting, som jeg ikke paa nogen Maade vil gaa med til, navnlig det, som det ærede Medlem fremhævede i Gaar, Selvangivelsen. Paa Byerhvervenes Repræsentantmøde blev det paa det bestemteste fastslaaet, at det var en meget uheldig Bestemmelse. Jeg ved ikke, hvorledes de have det paa Landet, hvorvidt de der ere i Stand til at opgøre deres Indkomster fra Aar til Aar, men det ved jeg, at Tusinder af danske Haandværkere ikke ville kunne gøre det, og at Handelsstanden vil blive meget brøstholden, hvis den skal være forpligtet til Selvangivelse som foreslaaet i Kommissionens Forslag.

Det ærede Medlem kom med en Bebrejdelse, om jeg saa maa sige, mod det Parti, som jeg tilhører, idet han paa Agrarpartiets Vegne udtalte, at Agrarerne søgte særlig deres Støtte i Venstre. Ja, jeg kender nu mange gode Højremænd, der betragte sig som gode Agrarer, og jeg har aldrig hørt, enten at de Højreagrarer eller

de Købstadrepræsentanter, som ere Medlemmer af Rigsdagen, have været med til ikke at ville stemme for, hvad der kunde gavne det danske Landbrug. Denne Bebrejdelse rammer derfor ikke vort Parti i dets Helhed; tværtimod have vi været villige til efter yderste Eyne at stemme for saadanne Forslag, selv om Landbruget maaske har ment, at det dog var et Spørgsmaal, om de i Virkeligheden vilde gavne noget. Det kan derfor ikke andet end gøre Byrepræsentanterne betænkelige, naar der lyder saadanne Bebrejdelser, og naar man tillige hører det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (Ahlefeldt-Laurvig) udtale, at nu maa Landbruget søge sin Assistance andetsteds; Industriens og Byernes Interesser maa nu søge andetsteds hen. Det gør et daarligt Indtryk, og det bestyrker den Formodning, der hos Købstædernes Repræsentanter er om, at der stiles hen imod, at Købstædernes Interesser maaske skulle varetages paa en noget anden Maade end hidtil. Hidtil har det været saaledes, i alt Fald i dette Ting, at dette Tings Flertal altid har betragtet Landbrugets og Købstædernes Interesser som ligeberettigede.

Til Slutning vil jeg gerne gøre den Bemærkning, at det har gjort mig, særlig som Medlem af det daværende Toldudvalg, ondt at høre, at det ærede Medlem (Ahlefeldt-Laurvig) kunde være med til at gaa til Ministeren og foreslaa, at der skulde gennemføres en Toldlov — han vidste ikke en Gang, hvad det var for en Toldlov. Naar man hører det, er det klart, at vi, der særlig betragte os som Repræsentanter for Haandværk og Industri, blive noget betænkelige ved saaledes at blive solgte paa Forhaand, og vi ville være med til at protestere imod, at saadanne Forhold finde Sted. Jeg tvivler nu om, at der vilde være blevet et Flertal for en saadan Forhandling, og det ærede Medlem (Holch), der var min Kollega i det tidligere Toldudvalg, omtalte jo ogsaa i Gaar, at Ministeren ikke vilde være med dertil. Men jeg skal ærlig sige, at naar man faar saadanne Oplysninger, saa bliver man betænkelig, og saa kan man ikke andet end mene, at ad den Vej er der ikke nogen Udsigt til Samarbejde, der kan føre til et godt og lykkeligt Resultat, som vi alle ønske, nemlig Gennemførelse af en Skatte-reform, som tager lige Hensyn til alle Sider og ikke krænker berettigede Interesser.